

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kadınlara dönük ‘taze, müsait, yollu, oynak’ gibi argo sözcükler Türk Dil Kurumu (TDK) Sözlüğü’nden çıkarılmayacak.

3. havalimanı yokuşa mı Yapıldı.

Konuyla ilgili açıklama yapan Kabuklu yemiş ve Çay İster misin Bakanı "Özellikle Boeing uçakların ve Airbusların iniş sırasında ikinci vitese hatta birinci vitese düşmelerinde fayda var... iniş sırasında kaptırıp fıkarım yokuşa diye düşünen pilotlar var. Ben böyle insanları sorumsuz ve terbiyeksiz buluyorum... Böyle insanlar ilgimi çekiyor, onlara ilgi duyuyorum, çocukluk travmalarım var" diyen bakan konuşmasına şöyle devam etti "4. hava limanını ful merdivenli inşa edeceğiz. Bakanım o zaman ne kaptırır ne muhalefetlerdinleyeceğiz. Ama bilmiyorlar ki merdivenleri yürüyen merdiven yapacağız. Evet. Uçaklar merdivene sadece konacaklar, inme işini merdivenler halledecek. Öyle bi nokta gelecek ki, dev duvarlar öreceğiz, işte öğrendiniz. Ağzım-dan kısırdım. 7. Havalimanı projemiz düz duvar... Madem uçaksın arkadaş, kon. Sinekler duvara nasıl konuyo. Sen de kon..."

Bil bakalım hangi avucumdur?

Bakan soruları yanıtlamadan ayrıldı..

Ucuz elektrik Dolar düşüyo..

Burasi Çok Önemli" Bakanı ucuz elektriğin müjdesini verdi... Uluslar arası birinci lüfer festivalinin asılışında konuşan bakan "Bakkala gittiğinizde, atıyorum Kalem pıl satın alıyorsunuz. Bi kalem pıl yaa.. Dünyanın parası... ürettiği elektrikle bak.. Çamaşır makinası, televizyon zaten çalıştıramadığı gibi, ampul dahi yakamıyor... Ama Çoğunun çocuğunun o skindirik transformis oyuncacı CİV CİV edecek diye iki tane kalem pıl alıyorsunuz... Eğer bu acıdan bakarsanız zaman içinde elektriğin ucuzladığını göreceksiniz. Ögg evet bebeğim ucuzlayacak..", diyen bakan helikopterlerle olay yerinden uzaklaştı. Başlı bos kalan gazeteciler etrafta kalan tek tük vatandaşlarla röportaj yapıp, en son da "İşte bakanın helikopteri tam bu noktadan havalandı, haberini sektiikten sonra dağıldılar ve bölge ıssız hale geldi... Çok geçmeden güneş de battı... Karanlık sokakların çevrelediği bu ıssız kurum şimdi bos koridorlarıyla bütün bu gündemlerden uzak kentsel dönüşümün geleceği zamanı bekleyip bir yandan da netfliksten dizi izlemeye koyuldular... Hayat güzeldi nihayetinde."

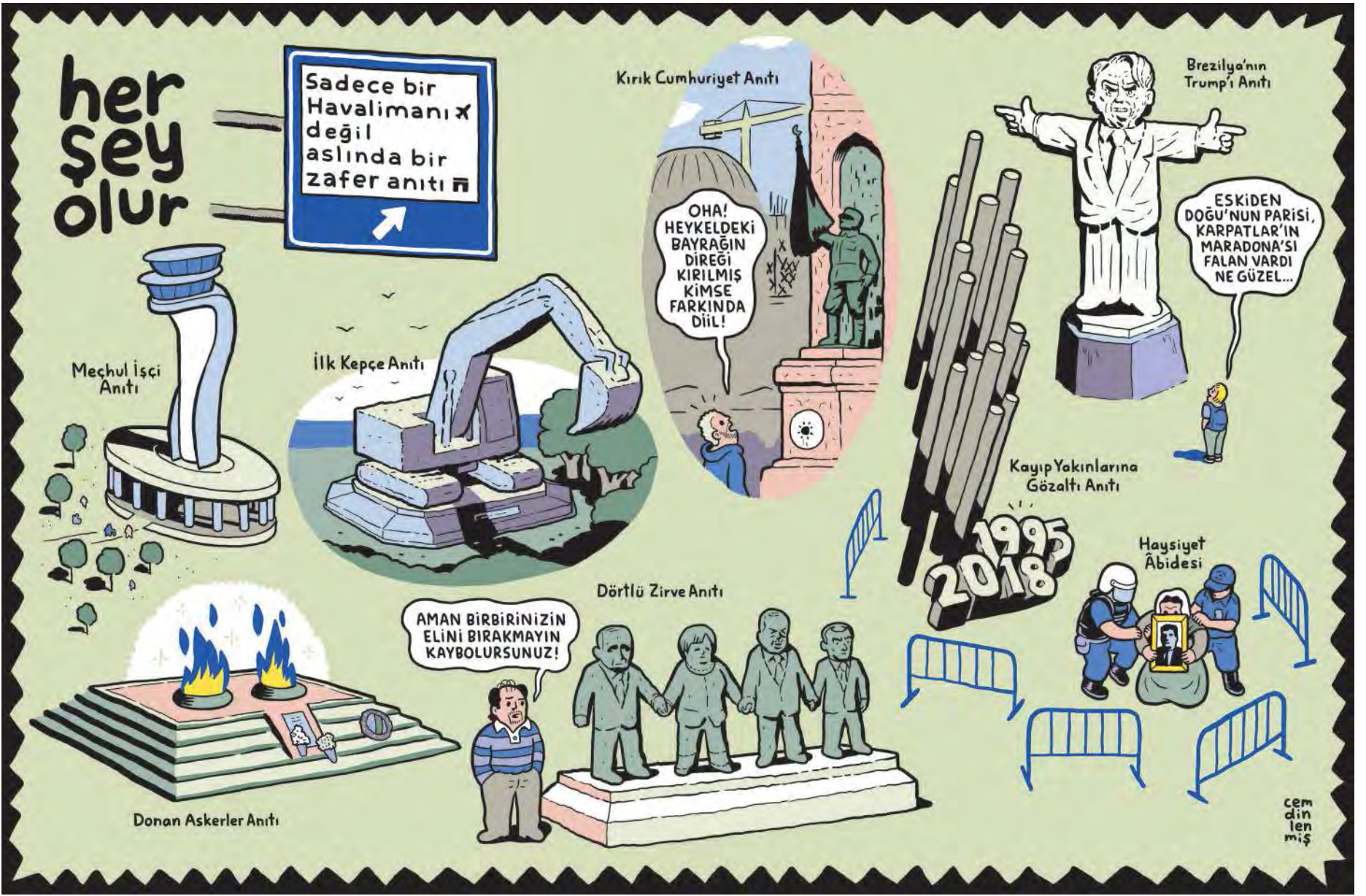

Sükret ve Hadir Bakanı bir youtube kanalına yaptığı açıklamada "Tibetli rahipler gördükleri kadar Tibetli değiller... Dxxx çocu hep-si... Araplar da onlar gibi keldi... Naptilar, gelip ülkemizde temiz temiz saçlarını ektirip, Arabistanın kızgın güneşinden kafalarını bir nebze olsun koruyabiliyorlar... Tibetliler de kafasını burada güzelce ektirirler, Tibetin yazları ılık ve kuruk, kışları buzlu ve donlu hava şartları için kendilerine güvenli bir gelecek inşa edebilirler... Onların saç ektirmekten kaçtıkları noktada zaten sorunların başladığını görüyorsunuz... Üşüyor kafaları, anlamıyorlar ve beyin ısı kaybını münümüne indirmek için büzüşüyor, tıpkı bir txxx gibi... Ne o txxxktan, ne de o beyinden sağlıklı sonuç alamazsınız... D yüzden Tibet'e ve Tibetlilere karşı öfkem var... Bütün o harekışnalar, budalar filan gıttlerine gırsın" diyen bakan boing jumbo jetiyle kürsüden ayrıldı ve yö-rüngeye yerleştirdi... Basın salonunda kalan gazeteciler verilen bedava çaydan son bardaklarını içip evlerine gittiler... Kimisi yuva sine gıttir... Ev ve Yuva aynı şey dediginizi duyar gibiyim... Değil.. Yuva da çocuk ol-ger-eğeri beledi-

Hipotenüs 90°

Normal şartlar altında bunu size anlı şanlı gazetecilerimizin anlatması gerekirdi biliyorsunuz ama kismet bizemiş. Adamin biri, yıllarca CIA tarafından yürütülen operasyonlarda yer almış, Afganistan'da şurada burada El Kaide'lerle kol kola gezmiş, Amerika'nın en önemli üç gazetesinden birinde yazıyor, Amerika'da yaşıyor ve nüfus kayıt örneği türünden kıyırık bir belgeyi Amerika'daki Suudi temsilciliğinden alamıyor da, kalkıyor İstanbul'a geliyor. Bu esnada hiç kimse adamı uyarmıyor, hiç kimse adama dur gitme demiyor, o da durumun kerizliğinin farkında gibi ama yine de gidiyor. Bakın adam işkence edilerek öldürüldükten sonra ortaya çıkıyor ki adamın konsolosluğa gelesiyse kadar her adımı kaydedilmiş. Konsolosluk zaten basbayağı sürekli gözetim altındaymış. Hani resmen Kırmızı Pazartesi romanındaki gibi, adamın öldürüleceğini Langley'den Ankara'ya herkes biliyor, katilleri bile daha sonra öğrenmiş olabilir yani o derece. Bizimkiler basbayağı mandallamışlar 7/24 dinliyorlar konsolosluğu o yüzden yok saatinden kayıt göndermiş de cloud'a atmış da diye ayak yapıyorlar. Diğer yandan berikiler de adamı sırtını piş pişlayıp Amerika'dan gönderdiğine göre onlar

da biliyor dinlendiğini. Galiba bir tek emri veren soloz prensin dünyadan haberi yok. Artık ne isteyecekler adamdan, neye ikna edecekler o kadarını bilemem.

Normal şartlar altında CEO dediğimiz şirket yöneticilerinin siyaset atılmaları aslını isterseniz nadir bir durumdur. Bu alana girmek istiyorlarsa zaten lobi şirketleri vasıtasıyla girerler. Ama **Yeni Türkiye'de** ekonomimiz o kadar yolundadır, CEO'ların da o kadar yapacak hiçbir şeyi yoktur kişiyasetçiler CEO'ları belediye başkanı olmaya çağırır.

Normal şartlar altında bir ülke belirli bir sıralamaya, örneğin dünyanın en iyi 500 üniversitesi sıralamasına kendi üniversitelerinden birkaç tanesini sokmak istiyorsa izlemesi gereken yok aslında hayli ortadadır: Sıralamanın kriterlerini incelemek, bu kriterleri en iyi şekilde yerine getirme potansiyeli olan üniversiteleri seçerek onları desteklemek. Ama **Yeni Türkiye** bu tip listelere Milli Piyango Yılbaşı İkramiyesini kazanmak için 100'lü karışık seri bilet alan insan kaynakları müdürü gibi yaklaştığından dağı taşı üniversiteyle doldurup sıralamaya girmeyi beklemektedir.

@baris_uygur

KAC YİLODU? FİRAT BUDACI

Ankara 4'üncü Ağır Ceza Mahkemesi, Gençlik Parkı yakınlarında yaşanan cinsel taciz olayında, **"Bir kadının elbisesini aşağıya çekerek göğüslerini açmak, göğüslerini sıkamak, göğüslerine tırnak geçirmek, vücudunu vücuduna yapıştırarak göğüslerini sıkamak ve 'Sizinle köprü'nün altında görüşelim, sizinle işimiz var' cümlesini kurmak"** eylemlerinin "objektif olarak **şehvi** nitelik taşımadığına" kanaat getirerek olayı cinsel saldırı saymayalı **4 yıl**,

Tayyip Erdoğan, sezaryen ve kürtaj tartışmalarına, "Sezaryenin de amacı başka. Dert money money..." diye katılalı **6 yıl**,

Mahmut Tuncer "Saçı olanın kafası beyazlar," buyuralı **15 yıl**,

Arnold Schwarzenegger, soyadından ürken yapımcıların teklifiyle ilk filmi "Arnold Strong" adını kullanalı **48 yıl**,

Kuzey Koreli erkekler, Devlet Başkanı Kim Jong Un'un emriyle berberlere asılan 10 saç tipinden birini seçmeye mecbur edileli **5 yıl**,

19 Eylül Gaziler gününü kutlamak isteyen Demet Akalın, "Tüm gazilerimiz nur içinde yatsın" tivitisiyle olağanüstü bir duyarlılık sergileyeli **5 yıl**,

Erzurum'da düzenlenen Kış Sporları Festivali'nin kapanış töreninde geleneksel değerlerimiz konusunda ısrar edilince, buz pistinde sahne alan folklor ekipleri düşe kalka oynamaya çalışalı **6 yıl**, (Tören, "Sarın Gelin" türküsünü söyleyen bir sanatçıya, üzerinde Türk bayrağı olan bir kutup ayısının göğsüne vura vura eşlik etmesiyle devam etti.)

Eda Taşpınar selülitin çaresini, "Anneanne-min bana önerdiği at kılı fırçasıyla vücudumu yukarıdan aşağıya her gün düzenli olarak fırçalıyorum," diye açıklayınca kaşığı piyasası bir anda canlanalı **6 yıl**, (Eda Taşpınar, daha sonra kendi ismini taşıyan "doğal at kılı fırçası"nı piyasaya sürerek selülitlerini nakde çevirdi.)

"Top Enselleri Kaldırma ve Mücadele Cemiyeti", Kartal ve Tuzla civarında uzun saçlı erkeklerle saldırarak saç ve favori tıraşı yapalı **51 yıl olmuş**.

nisan hakan

Merhaba.

Kuzguncuk'tan selamlar. Köşemi bu güzel günde Kuzguncuk'ta yazayım istedim. Daha doğrusu Kuzguncuk'ta başlayayım yazmaya istedim. Sonrasını bilemem. Bazen de işte böyle gezgin yazarım ya ben. Gezerim öyle. Geze geze yazarım. Kah orada yazarım, kah burada yazarım. Yazarım ama yani. Hiç yazmadığım olmaz benim. Ben hep yazarım. Çünkü yazar dediğin de yazmalı. Yazmayıp da ne yapacaktı ya. Bugün bir yazar acaba yazmayıp da ne yapacaktı acaba. Yazmayalım da ne yapalım acaba. Neyse ne diyordum, Kuzguncuk. Bisikletimle geldim tabii ki. Bu arada **tabii ki** yerine **elbet**'i kullanmayı düşünmüştüm ilk başta, yani cümleye başlarken, fakat daha sonra **tabii ki** **varken elbet ne ya** dedim kendi kendime ve **elbet**'i bir çırpıda eleyiverdim. Eğer bir kelime elenirse o kelime üzülür. **Elbet** şu an net üzülüyor. Ben üzüleceğime **elbet** üzülün, ne yapabilirim yani. Halla halla ya. Ben burada **elbet**'i mi düşüneceğim. Hem **tabii ki**'nin hakkını kim savunacak, o da var. Ne diyordum, Kuzguncuk. Aslında evden çıkarken, Çengelköy mü olsun ilk durak, yoksa Kuzguncuk mu diye kendi içimde gidip gelme yaşadım, sonra bir baktım, Kuzguncuk'tayım. Buradan da Çengelköy'e geçirim. Börek aldım önce. Bir porsiyon peynirli su böreği. Kuzguncuk'ta Çengelköy Börekçisi'nden börek almak da yani ne bileyim. Sanki yine önce Çengelköy'e uğramışım gibi oldu. Aldım işte böreği, oturdum yine iskemleme yol kenarı çaycına. Oturur oturmaz bir beyefendiyle göz göze geldik. Geçiyordu öyle yoldan. **Günaydın üstat** dedi gitti. Hoşuma gitti. Yani hoşuma giden şey şu oldu tabii ki. Bak yine **tabii ki**. Şu oldu yani. Üstat demesi değil tabii, o gözlerindeki sevgi. Bu benim çok hoşuma gitti. İyi ki Kuzguncuk'a gelmişim önce dedim. Ce dedim. Bilgisayarımı açmadan önce böreğimi yiyeyim diye düşündüm. Arkadaş ne sıcak. Buranın sorunu da bu ha. Çok sıcak oluyor burada börekler. Başka hiçbir yerde bu kadar sıcak olmuyor, burada çok sıcak oluyor. İnsanın ağzı yüzü yanıyor. Soğusun diye bekliyorsun, soğumuyor da. Tam bir Allah-kahrubela. Böyle şeyler işte. Bir şekilde gömdüm böreği, açtım bilgisayarımı, köşemi yazmaya koyuldum işte ben de. Hep böyle şeyler işte. Derken bir arkadaşım bana bir mesaj gönderdi. Bir Posta Gazetesi Yurdumun Şairi şiiri göndermiş bana. Şiiri şöyle bir okudum, oha dedim, bu resmen benim hayali kuzen. Resmen ama. Bana gelmekten sıkılıp gazetelere şiir mi göndermeye başladı acaba diye düşündüm bir an. Bir an ama. Neymiş, boşa yaşamış, ümidi yokmuş, öleceğimi, tırt gemiş tırt geleceğimi, mesleksizmiş, böyle bir şiir. Pek acayip laflar da var. "Hiç torpilim olmadı" diyor mesela bir yerde. Dedesinden babasından miras da kalmamış. Alla allaa. Kumarda bulmuş avuntuyu, ondan da havasını almış. Kısacası adam olmamamış, kardan adam olayım bari demiş, mevsim yaza girmiş, onu da olamamış. Kardan adam mevzuuna kadar, "hass.ktır, benim hayali kuzen oğlum bu" diyerek okuyordum şiiri. Çok inanmıştım benim hayali kuzen olduğuna. Fakat kardan adam mevzuu, e yok artık, benim hayali kuzenin bile zaman zaman bir derinliği var. Bu kadar da alt kültür olamaz benim hayali kuzen diyerek aydınlandım. İçime bir su serpildi. Ne bileyim, sevindim. Mutlu oldum. Hayali kuzenim bir anda karizmasını kurtardı yine gözümde. Çünkü ne olursa olsun o benim hayali kuzenim. İyi olsun isterim. Çok da dağıtmasın, insan olsun isterim.

Eat and Joy ile **iti an çomağı** **hazırla** aynı şey. Bu arada çok kötü hayvan düşmanı bir laf **iti an çomağı** **hazırla** ama işte **eat and joy**'la da sessel bir benzeşmesi var. Ne yapacaksın. **Umraniye Çiğdemi** diye bir şey varmış. Beyaz çiçekli güzel bir bitki. Endemik. Bilhassa da Umraniye'de fevkalade yetişmiş. Türlü tehlikeye girmiş ve korunmaya alınmış. Ne bileyim, ben de bu bilgiyi yeni öğrendim ve bu bilgi içime bir ferahlık getirdi. Güneş açtı sanki içimde. Çünkü galiba bir yerle ilgili en güzel şeyler bu tarz şeyler. Oraya ait bir kuş, oraya ait bir böcek, oraya ait bir çiçek. Orları çok anlamlı kılıyor böyle şeyler.

Geçende de çok acayip bir rüya gördüm. Obama'yla Olimpos'a yüzmeye gitmişiz. Son anda diyor ki, "ben" diyor "mayomu evde unutmuşum, sende fazla var mı?" Haydaa. Var da, bir yandan vermek de istemiyorum. Hem genişletir, hem de yani murdar eder mayoyu. Ama adam da Obama. Vermem diyemezsin. Zaten önceden görmüştü de çantamda mayoyu. Slip. Resmen göz koymuş gibi. Verdim mayomu, giydi bu mayomu, atladı denize. Ben de yüzüyorum ama keyfim yok. Aklim fikrim mayomda. "Hayırdır ya, bi keyifsizsin, mayonu mu dert ediyorsun yoksa" diyor. Diyorum "ya ne dert edeceğim mayomu, sen çimmene bak". Ama tabii ki çok dert ediyorum mayomu. Mayo'm çünkü o benim. Janjanlı donum. Hangi erkek sevmez janjanlı donunu. Normal donlarımız için bile ölüyoruz, janjanlı donlarımız için neler etmeyiz. Uyandım sonra. Ama zaten rüya olduğunu anlamış gibiydim. Çok inanmıyorum yani ben rüyalarım. Uçuyorum mesela rüyamda, ama yerden otuz santim yukarıda uçuyorum. Çok inanmıyorum yani. İnsanam gökyüzüne yükselirim.

Hoşça kal.

"laheyya"

3 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşısı** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00 (**İstanbul komedi festivali**)

FurkanÖzçoban

* İnsan yaşlandığını en çok "anlamamaya" başlayınca anlıyor. Yani evet, çelişkili gibi ama düşünürseniz mantıklı. Eski İstanbul beyefendileri, hanımefendileri, birden bire etraflarında Fransızca'dan bozma bir dil konuşmaya başlayan gençleri anlamamaya

başlıyor. Ben de son dönem Osmanlı, erken dönem Cumhuriyet romanlarının yalancısıyım. Hep bir Raif Efendi, Miyaşek Hanım zamane gençlerini anlayamamaktan yakınırsın ya onun gibi bir şey işte. Ha ben yaşlandığımı yıllar evvel istihlal izlediğim magazin programlarını şimdi izlemeye kalktığım zaman anlıyorum. Hani basbayağı Macar televizyonunda Macar Televole'si seyretsem o kadar anlarım. Bir de eskiden magazin muhabirleri sadece biraz yavaş olurlardı, peşinde koştukları ünlülere sırnaşır, onları abuk subuk mizansenlere ikna etmeye çalışırlardı. Basbayağı sırnaştığı ünlüye fikra, espri falan verip sonra onu "KAHKAHADIAAN KIR DI GEÇİRDİİİ!" diye sunan muhabir gördüm ben yav. Mümkün olan bütün heceleri yanlış vurgulayarak ve bir pitch modulator yutmuş gibi inişli çıkışlı konuşan magazin programı dış sesi işte. (Yok yahu, pitch modulator nedir ben de bilmiyordum, internette "sesi bir yükseltip bir alçaltmaya yarayan efekt modülü" diye arattım o çıktı.) Az evvel "Hacı şu fikrayı anlatsana deyip sonra ünlü şahıs fikrayı anlatınca sanki ilk kez duymuş, sanki fikrayı biraz önce o anlatmamış gibi kahkahadan yerlere yatardı muhabir taifesi. Ama günümüzde bir özgüven gelmiş, bir sertlik gelmiş. Masada oturuyorlar böyle ve her program mahkeme kuruyorlar. Ya Türkiye'de o kadar sert siyaset programı yapılmıyor (He belki bu yüzden sertlik magazine kayıyor ne bileyim). Abiler ablalar, hemen hiçbirini tanımadığım başka bazı abiler ve ablaları yargılıyor, haklarında hükmü veriyor, biletlerini kesiyorlar. Allah kimseyi ellerine düşürmesin. Ama dediğim gibi, genel olarak bir Macar Televole'si hissi devam ediyor. Hemen hiçbirini tanımadığım insanlar birbirlerine atar yapıyor, gider yapıyor. Hangisi atar hangisi gider ben bilmiyorum ama sürekli birbirlerine "Atara atar, gidere gider" gibi laflar ediyorlar. Bazen "yükseliyorlar" Neye yükseliyorlar, ne maksatla yükseliyorlar onu da çok anlayamadım. Yükseldim diyerek ne yapmak, nereye varmak istemektedirler merak etsem de sadece "Yüksel ki yerin bu yer değildir!" diyor ve geçiyorum.

* **Tabii** bazen ne oluyor, hiçbirini tanımadığım bir alay renkli insanın arasında ansızın tanıdığım magazin ünlüsü de beliriyor. Muhtemelen eskisi kadar ilgi göremediği için abuk subuk bir şeyler yapıp tekrar gündeme gelmek isteyen eski ünlü gördüğüm zaman gurbet elde köylümü görmüş gibi sevinyorum. Basbayağı benim gençliğimin magazin ünlüleri "SESSİZLİLİĞİNİ BOZDUOU!" diye anons edilecek ekran çıktıklarında sanki köydeki muhtar köşeli şapkasıyla karşımda beliriveriyor. Diğer yandan da benim tanıdığım ünlüler hem böyle bir "sessizliğini bozma" niyetiyle ortaya çıktıkları için hem de her nasılsa yüzleri gençliklerinden daha gergin oldukları için önce bir şaşırıyorum ama olsun. Magazin programında tanıdık görmek güzel. Tanıdıklarınız "YILLARIIN ESKİTEMEDİĞİ ŞARKICIAII" diye anons edilince bozuluyorum biraz ama olsun. Çünkü yıllar hem o ünlüyü hem de dolayısıyla sizi de bir hayli eskitmiş oluyor işte.

* **Hiç** aklınıza bile gelmeyen şeyleri ansızın yapmak istemeniz ve yapabilmemiz hele hele bu şeyler size "özgürlük" diye pazarlanıyorsa pek de özgürlük değil. Hele reklamcı özgürlüğü bir cihaz üzerinden falan satmaya çalışıyorsa eyvah eyvah. Kris Kristofferson'un şarkısı var, ilk Janis Joplin'den duyup sevmişizdir çoğumuz: Özgürlük, kaybedecek hiçbir şeyinizin olmamasının diğer adıdır.

* **Cumhuriyet** en çok da kimsesizlerin kimsesidir, benim şu dünyada duyduğum en güzel sözlerden biri. Duyduğum diğer güzel sözler gibi ideal bir duruma işaret ediyor. Zaten gerçeğe işaret ediyor olsa güzel bir laf demezdik, "E tabii ki öyle lan guduk," diye terslerdik.

* **Futbol**, başka bir açıdan bahsetmişim, benim için hep sevinme aracı. Daha önce bahsettiğim gibi uzun bir maraton olan futbol liginin bitiminde finiş kim önde göğüslerse onun taraftarları sokaklarda çılgınca kutluyor eğleniyor. E hakları da yok değil: Yağmurda, çamurda takımlarını desteklemişler, iyi günde kötü günde tribünleri doldurmuşlar olmadı en kötü dijitürk kahvelerini doldurmuşlar, her hafta teknik direktörün oyuncu tercihlerini tartışmışlar falan derken sonunda kazanınca mutlu oluyorlar tabii. Peki bana ne oluyor? Hiçbir şey olmuyor, bakıyorum sevinen kalabalık, gidip yanlıyorum ben de kutluyorum, her sene bedava şampiyon oluyorum. Diğer boyutu da şu. O zaten genelde sezon esnasında oluyor ve her sene her takımın en azından bir iki hafta "zor günleri" oluyor, "şampiyonluk yarışından kopma" endişesi baş gösteriyor. Hah işte öyle durumlarda da nasıl olsa tuttuğum takım değil diye sanki rakip takım taraftarıymış gibi kıs kıs gülüyorum. Futbol çok güzel.

YİĞİT ÖZGÜR

ve SİNEM

Başına gelenlere inanmıyor

Samsun/Bafra

Ablam yine oğulları geldi diye dokturmüş.

Aşk olsun Mitat!

Ee Engin ağa, düğünü ne zamana düşünüyorsunuz?

Bu yaz yaparız her. halde dayı...

Pfft!

Noldu lan kurnaz? Söyle biz de gülelim.

Dayı yani komik çünkü.

Bu mu evlenicek? Bu? Dayı sen akıllı adamsın yapma...

Evlenicem diye bizimkilere konut kredisini çekirtti şimdi top çeviriyor... Ana buraya yazıyorum, borcun kapandığı gün nişanı atmaz. sa gelin yüzüne fükürün...

Lan oğlum adam yüzüğü taktı bunun dönüşü yok artık.

Ha evlenirse de sağır. mmm, planı belli çünkü düğünden bir nikah memuru, iki tane balon... Takıları toplayıp aynen Tayland'a topuk...

Sizin taktığınız altınları Ruket adasında Leydi-boy'larla çadır qutur yerken Utku dediği dersiniz.

Ne bakıyon? Açıyım mı Google arama geçmişini?

Olum sus bak olay çıkart tırna.

Noldu Aslan? Gerçekler acı mı geldi? Babamlar olsun de bu şu sana kalsın diye beklediğimi.

Dayı siz bunun kusuruna bakmayın, kardeş işte şifan şifmaz.

Allah kahretsin aksam aksam zehir ettin kalkın sofradan kalk.

Baba bu salak saçmalıyor, uyma sen de...

Eniste çocuklar sakatlıyor kızma... Sen onu basver de torunu kucagina alınca bir gör bak stres mitres kalıyor mu?

İnsallah Mitatım, bakalım.

Baba senin torun çoktan Umraniye göplüğünü boyladı ben sana söyliyim...

OLUM BAK!

Yalan mı, kürtaş parasını bile benden almadın mı? Hem de babamın okul için gönderdiği paradan...

NERDEN UYDURLAN LAN ŞEREFSİZ!?

Martılara vem etti qocugu Allah affetsin ne diyim.

Öğürp...

Beyefendinin kürtaşıma ektaşını ne para yetistirecez diye okul okuyamadım ben yenge... Cigerim yanıyor...

KÜÜR-TAŞ KÜÜR-TAŞ...

Ehhihi ben de ektaşı ki- oşem...

Yine iki yıllık da olsa bile ömürün hakkıyla bir yere girdik... Öyle birilerinin dersanelerine gidip soruları alıp okul kazanmak la olmuyor Engin efendi. O devir kapandı...

Rabbim nasip etsin su polis kole. jini kazanayım ilk senin gibi kriptu hainleri toplayıcam ki vafana millete bir hayrımız dokunsun...

ŞEREFSİZ!

AY!

Hanım git şu tansiyon aleti. mi getir ateş başı...

AL! ÖLÜYO İSTE ADAM G.TÜNE KINA YAKARSIN!..

SENİN VAR YA KEMİKLERİNİ KIRICAM SEN DUR...

ENGİN TAMAM /SEN DE YETER AMA UTKU...

Ya dayı, bırak. yıllarca yengemin donlarını çalmış adamı savunuyosun bafra...

Sizin ben...

Mitat.

DOKUNMA LAN BANA!

DAYI KURAN ÇARPSIN ÖYLE BİŞEY YOK.

MİTHAT HATIRIM İÇİN DUR.

ABİME KİŞKİRTMA YAPTIM /DAYIM BİÇAK GEKTİ, BABAM AZ KALSIN ÖLÜ-YODU! Beğendiyseniz beğen buto. nuna basmayı ve abone olmayı unutmayın... Şurda bir yerde çıkacak...

"Çocuğunuzun kendine has düşünme biçimine saygı duyun." - Dr.Yıldız Güven (Sezgisel Düşünme ve Matematik)

ÇİVİ LAZIM, PERİ TOZU

ŞART: Bir harf bir kelimeyi, bir kelime bir mısrayı, bir mısra bir şiiri, bir şiir bir edebiyatı, bir edebiyat bir kültürü, bir kültür bir ülkeyi, bir ülke tüm dünyayı aydınlatıp kurtarabilir...

DONALD TRUMP: Adıyaman tütününe can veren Rabbim....

SIFIR ALTI ANKARA: MHP' de gündem Melih Gökçek. Başkent'in bekası için canavarın kalbindeki kazığı çıkarmağa çalışıyorlar! Dokuz Işık ve Milliyetçi Hareket, oldu mu sana Dokuz Kusurlu Hareket?!

ASKERLİK: Parası olana bedelli askerlik yaptırınlar, Tunceli'de donarak ölen iki askerin bedelini nasıl ödeyecekler bakalım...

TÜRKELİ: Nurullah Ataç'ın ülkemiz için isim önerisi. 17 Şubat 1948 tarihli, Atilla İlhan'ın ilk şiir kitabı 'Duvar' hakkındaki yazısında değinmiş: "Sırası gelmişken şunu da söyleyeyim: Yurdumuza "Türkeli" demeyip de "Türkiye" dememize bir içerliyoruz ki! Ne biçim diyeceğimizi de bilmiyoruz: Tür-ki-ye mi? Türk-ye mi? Türk-ya mı? Hangisi? Biri de uymuyor ağızımıza. Uymaz a! Elin İtalyanının 'la' eki Türkün ağzına ne diye uysun?" Ataç'ın kelimeye 'tilcik', şiire 'yır' diyen arı dili hiç ilgimi

çekmemiştir lakin 'Türkeli' önerisine ikna oldum inceden. Her mevsim en az bir kere 'Türkeli' diye anacağım ülkemin adını. Al mesela: Türkeli'nin Sütü Nuriyesi, gezegenin en leziz tatlısıdır, tartışmam, yanımda tartıştırmam!

AZALARAK BİTSİN: "Ben işimle evliyim!"

OKYANUSYA: Tüm kıtalar bütünlük okyanusla sarmalanmışken, niye sadece Avustralya'nın diğer adıdır Okyanusya? Alayı okyanus içinde. Esasen Okyanusya olan Dünya'nın kendisi, çünkü dört tarafı denizle çevrili olduğun için tüm kıtalar dev birer ada...

VAN GOGH: Ressamlığa giden yol, Vincent'in Yatak Odası'ndan geçer...

NEZLELİ SES: Gene aynı oldu. Nezleye kapıldım, sesim dublajcı sesine dönüştü. Telefon konuşmalarında daha etkili sonuçlar almağa başladım! Kısa sürecek elbette. "Ne yazık ki" diyemeyeceğim, etkili tını varsin olmasın, salya sümük nezleden kurtulmak daha manidar...

MAVİ TAKSİLER: "Ya Sonra" şarkısını Ajda Pekkan'dan değil de Levent Yüksel'den dinlemeğe benziyor...

PES: "Üstüne oturup uyuşturduğun elinle penisine dokunursan, başkası dokunmuş gibi oluyor" dedi birdenbire.

Yaşıttım, kadim arkadaşım, mühim de biri. "Hele hele" dedim. "Ben denedim, hakaten öyle oluyor" dedi, "Hah" dedim. Kısa sessizliği takiben "Sen de dene bak!" dedi. "İyice" dedim, "iyiden iyiye" dedim...

YOK DA VAR: "Çok param var" gayet kaba, "Az param yok" cümlesini tercih ederim...

GÜNDOĞAN: Bu yaz, sabahın erken saati. İki divane yürüyerek geceyi geçirmişiz, erkenden açılan pastaneye gitmek istiyoruz. Ama ne mümkün, yedi tane köpek çevremizde dönüp durmaktalar, kımıldatmıyorlar. Şiddet yok, aman da yok, yapıştılar, ayrılmıyorlar. Hep birlikte güç bela yürüdük. Tam yaklaşmışken, bir evin avlusuna zincirlenmiş çok

iri bir başka köpek, yeri sarsıtarak havladı. Hep beraber çok korktuk. Sonra dank etti, bizim kalender sokak köpekleri, Çok İri'den ürktükleri için bize yanaşmışlar, "tehlikeli yeri" bizle geçmek için öyle sıkı sıkı sokulmuşlar. Biliyorlar, "Orada 0 var, kesin celaleniş havlar" diye. Düşüncenin başlangıcı, hayvanlar. Yalnız güzel geçtik tehlikeli yeri...

ŞIMARMA HAKKI: Şımarık çocuğa çok da kızmam. Şımarası geldiyse n'apalım? Ama ana-babası tarafından

hususî "şımartılmış çocuk" hakikaten bir hayli gıcık...

EFSA NE MESLEKTAŞLAR: Mario Puzo yazardı, senaryosundaki tipin gençliğini Robert de Niro, olgunluğunu da Marlon Brando oynadı. İnsan özeniyor... Kafka yazardı, isimken sıfat oldu, anlattığı atmosferin benzerlerine 'kafkaesk' denildi. İnsan özeniyor... Arthur Miller yazardı, Marilyn Monroe ile evlendi. İnsan olan özenmeden edemiyor...

NOKTA NOKTA: Derideki siyah noktaları sıkı kurtulursun. Ya ruhta bulunan siyah noktalar, onlar n'olacak? Asıl mesele o. 0, o. Onu diyorum...

TÜRKÜLERDEKİ MEŞHUR TIPLER: 0 Gıymatlı İsmail, Bay Mustafa, Halime, Zahide, Emine, Aliş, Eşref, Hurşit Reis, Mıhrıban, Cemalim, Can Hatice, Hani Benim Recebim, ille de ve illa ki Leyla...

KERTİŞ: Kertenkele demekmiş...

NIYET VE AKİBET: Çağrı, tüm dünya işçilerinin birleşmesi yönündeydi. Sonuç, patronların birleşmesi ve holding evlilikleri oldu. Kapitalizm, sadece insan emeğini sömürmekte değil, dayanışma fikirlerini çalmakta da yaman mahir...

ŞİMDİDEN: 4.Ankara Komedi Festivali kapsamında, tek kişilik gösterimle 21 Kasım 2018 Çarşamba, 21.00'de Gaga Manjero sahnesindeyim. 24 Kasım 2018 Cumartesi ise 20.30'da Route Sahn'deki Açık Mikrofon Gecesi'ni sunacağım. Ve de: "Vedat Bey'in Görkemli Hayatı" adlı kitabım, yeni hikayeler eklenmiş haliyle Destek Yayınları tarafından yayına hazırlanmakta...

Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

Kim kimi buluyor?

Nasıl oluyor da birbirini buluyor insanlar? Aynı rüzgarla savrulan yaprak mıyız, değiliz? Peki bizi nasıl rüzgarlar üflüyor sağa sola?

@kaansezyum Denizaltı rüzgarlarında adım adım giderken senin gibi bir başkasını buluyorsun ya da senin eksik tarafını görüyorsun onda. Müzeyyen Senar'ın eliyle kırdığı bir elmanın iki yarısı gibi miyiz neyiz? Kimiz, neden elmalarla buluşuyor, tam bir elma labiliyoruz? Birbirimizi tamamlayabiliyor muyuz, yoksa sadece bir yanılısma mı bu? İletişim hangi boyutta oluyor elmanın iki yarısı arasında? Çekirdekler karışmıyor mu? Nasıl oluyor, nereden geliyor sana bana benzerlerimiz? Hep böyle dandik sorularla kafam karışıyor, boş boş denize bakıyorum. Dalgalar fırtınası arada göneşi kırıyor, parıldıyor... Suda takılmayı seven kuşlar, balıkçılar, karabataklar ve martılar ortak gizli bir zapt imzalamış gibi suyun üzerinde kendi bildikleri binlerce yıllık danslarını yapıyor... Suyun içinde balıklar var, illa ki varlar. Göremesek de yiyemesek de var onlar, biliyorum...

Kanımızda dolaşan mikro parçacıklar varmış. Artık iyice plastiğe bağlamışız. Plastik bir bardak gibi güneş altında şeklimizi değiştiriyoruz giderayak.

En sevdiğin kişiyi nerede buluyorsun? Nasıl takılıyor ağına? Nasıl geliyor yanına? Bir yavru hayvanla anlaşır gibi nasıl da anlaşıyorsun onunla?

Acaba anlaşıyor musun? Cam açık kalırsa evin içinde misafir ettiğin kuşlar uçar mı acaba? Havadar salonumuz vardır, aile salonumuz üst katta...

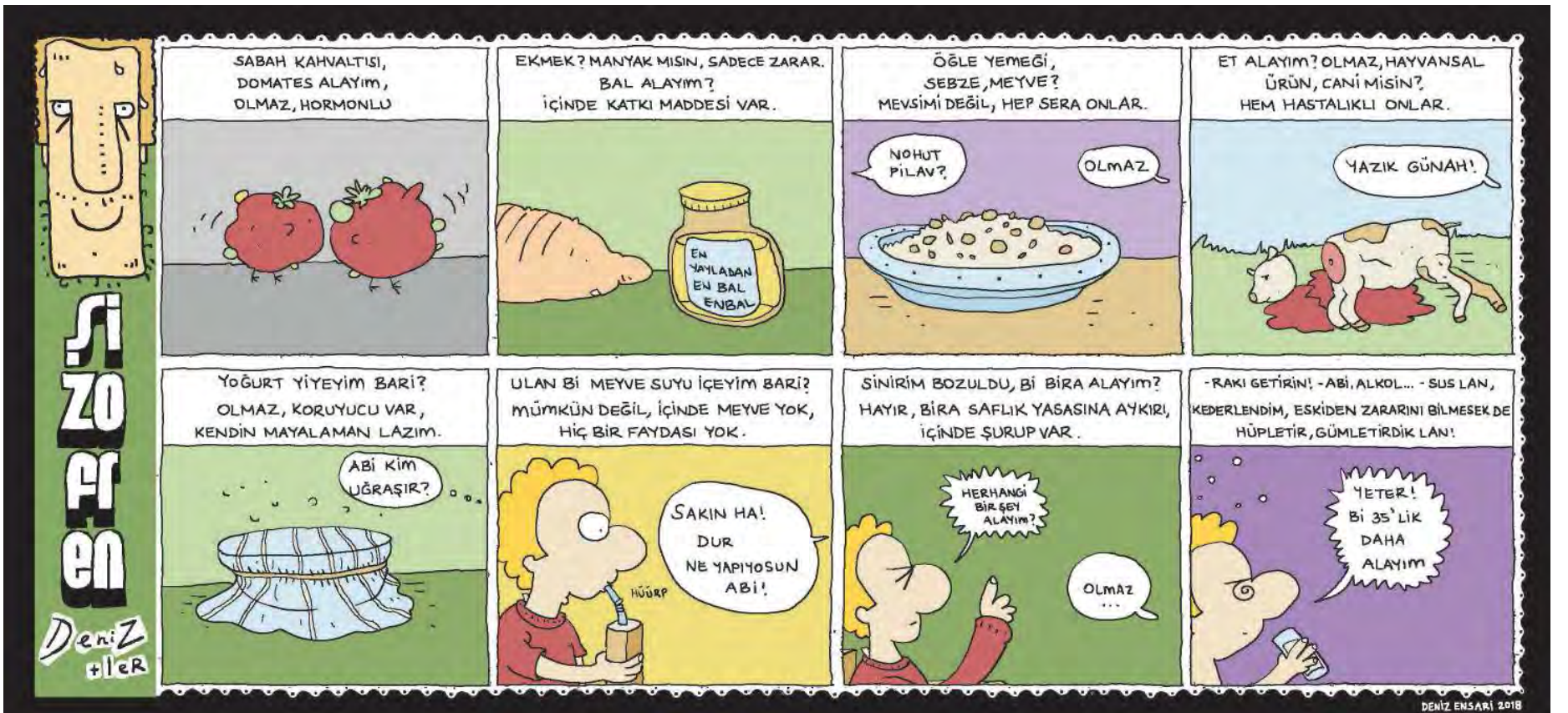
Konuşmadığın ama anlaştığın hayvanlarla iletişimini nasıl açıklıyorsun? Kediler Fransızca bilir mi? Ya da Fransız kedilerin Türkçesi neden bu kadar iyi? Dile ihtiyaç yokken birbirinize yakınlaşıp, ister istemez huzuru ve mutluluğu bulabiliyorsunuz. Bu nasıl güzel bir hediye yaşayan varlıklar için? Hayatın dili, dini, ırkı, türü, tüyü, pençesi, gözü fark etmiyor. Canlılar

her şekilde birbirleriyle anlaşıyor. Şaşırsa şaşırsın... Belki de onca yıllar içinde gelişti bu gizli ittifak canlılar arasında. Belki de bir zamanlar tüm canlıların kullandığı bir dil vardı, herkes birbiriyle anlaşıyor, iletişim kurabiliyordu. Sonra zaman geçtikçe birbirlerimize uzaklaştık belki de. Dil de böylece kayboldu gitti bir yerlere. Belki de hala bir yerlerde bozulmadan durduğu için ister istemez anlaşıyoruz hepimiz?

Evdeki kedi iyice başımıza bela olmaya başladı. Ergenliğe feci şekilde girişini yaptığandan da olabilir. Saat sabah 7 gibi şova başlıyor. Ayaklara atlıyor, pençeleriyle ayak tabanınızı kesebiliyor, uykuyu haram kılıyor. Bununla da kalmıyor, sağa sola spreylüyor. Odalar leş gibi kokmaya başladı. Şimdi hayvanı kısırlaştırmak gerekiyor ama o da tabiatına aykırı gibi geliyorken, bu hayvanın insanlarla yaşaması ne kadar tabiata uygun acaba?

Eski Mısır'dan beri bu kedi milleti insana sarmış durumda. Heriflerin tüm olayı insanlara çökmek. Onlardaki eti sütü kurutmak. Onun dışında da arada sırada, keyifleri olursa, gelip kucağınıza oturuyorlar. Siz bunu bir nimet zannediyorsunuz. Herif gelip üzerinize oturuyor, siz de ay ne güzel diyorsunuz. Yok abisi böyle bir durum. Sizi kullanıyor bu sivri kulaklı minik şeytanlar. Binlerce yıldır bu rezalet böyle gidiyor. Kandırılıyor sürekli. Her kedide bir kez daha kandırılıyor hem de. Giderek daha iyi bakmayı öğreniyor, daha kaliteli hayatlar sunuyoruz gizli sahiplerimize. Kim kimin sahibi, kim kimin kölesi çok belli değil mi? Kum temizle, mama, su getir, keyfi yokken oyna... Kölelik böyle bir şey. Bir de ne kadar zengin olsanız da bir şekilde bir yerlerde bir kedi sizi kandırıp kölesi haline getirebiliyor. Taylor Swift bile turne aralarında uçağına binip evine kedisini görmeye gitmek zorunda hissediyor kendisini. Şu hayatta olmadı ama bir sonrakine dilekçemi yazıyorum, kedi olarak geliyorum. Evinizin ortasına da bombalıyorum. Ama çok da eğlenceliyim, nasıl sevimliyim... Tüylerim pırıl pırıl, sizi kandıracağım anı bekliyorum. Pençelerimi işte o zaman sabaha karşı ayak tabanınıza saplayacağım, kanatacağım sizi.

Çarpışma İpek & Burak

yazan 42en oky

VAY BEE HAHHAHA İNANILMAZ YA BÖYLE KARŞI LAŞMAMIZ... SENİ BİRDEN ÖYLE KARŞIMDA GÖRÜNCE RÜYA GÖRÜYÖRÜM SANDIM Bİ AN... İPEK ABLA GELDİĞİNİ BİLİYÖMÜ BURAK ABİ? KAFAYI YER HERALDE SENİ GÖRÜNCE, SÜREKLİ SENDEN BAŞEĞİYÖ... HAHHAHA HALA İNANAMI YORUM YA, NE ZAMAN GELDİN?

BASIMA NELER GELDİ BURAK ABİ YA... HAHHAHA KIRK YILIN BAŞI 6-7Ü TOP. LAYIP YURT DİŞİNA ÇIKAYIM DEDİM DAKKA BİR GÖL BİR HOOP ANINDA CÜZDANIMI CALDIRDIM.

...HAHAHA BÜTÜN PARAM GİTTİ YA. NEYSE Kİ PASAPORT BOYNUMDA ASILIYDI... SALAĞIM BEN YA, KOYSANA ABİ PARAN PASAPOR. TUN İÇİNE...

...TAMAM DEDİM G.TE GELDİM / PANİKTEN İSTANBUL'DAKİ BÜTÜN ARKADAŞLARIMI ARADIM BANA PARA YOLASINLAR DİYE.

...ONU ARA BUNU ARA Bİ ŞEKİLDE BULDUM BİRİLERİN DEN AHA HAFTA SONU FİLAN HAVALERİN ELİME GEÇME Sİ EN AZ Bİ KAÇ GÜN... TAMAM DEDİM PARA GELENE KADAR PARKLARDA YATIYORUM HAHHAHA İLK YURT DİŞİ MACERASINA BAK... EHE EHE... EHE...

...S... SESSİZSİN BURAK ABİ?

...NEYSE SONRA SEY OLDU İSTE... "BORC VEREBİLİR MİSİN" DİYE İPEK ABLA'NIN KARDEŞİ BAŞAK'I DA ARA. MAİSTUM, GERİ ARADI SONRA BENİ... ABLAM BERLİN'DE YA SİYO PARAN GELENE KADAR ONDA KALABİLİR SİN FALAN Bİ SEVLER DEDİ. NASIL YA DEDİM...

YA BURAK ABİ YAPMA BÖYLE N'OLUR. KARŞILAŞTIRMATZDAN BERE TEK KELİME ETMEDİN B... Bİ SEY Mİ OLDU ABİ? B... BEN NELER OLDUĞUNU ANLAYAMI YORUM... İLK ÖNCE İPEK ABLA, SİMDİ DE SEN NİYE BÖYLE SOĞUK DAVRANIYOSUNUZ? HİŞŞ BURAK ABİ BAK Bİ YA... SENİ ŞU TAA ÖNCEDEN ARAYAN KIZ YÜZÜNDEN Mİ ABİ? HANI BENİM KIZ ARKADAŞIM OLDUĞUNU SÖYLEYİP İPEK ABLA HAKKINDA BİSSÜRÜ SAÇMA SÖYEN SEY SÖYLEYİŞ SANAT?..

YALAN ABİ ONLA RİN HEPSİ... AŞIRI SORUNLU Bİ KIZ O... SİRF BANA KIZGIN OLD... YA BURAK ABİ DUR N'OLUR AÇIKLAMAYA İZİN VER...

B... BURAK ABİ...

BURAK ABİ...

BURAK ABİ...

...YA HAYIR BASAK OLUR MU YA ÖYLE SEY İPEK ABLA'YI RAHATSİZ EDEMEM, SAKIN ARAMA BAK ONU FALAN BİN TANE SEY SÖYLEDİM... İHH / ARAMIS BİLE ÇOKTAN. Bİ YANDAN DA NAPICAM DİYÖRÜM. NASİ KALICAM... SOKAKIM... NEYSE SAKA İPEK ABİ'NE BULUŞTUM... YA KUSURA BAKALIM BUNU BİR...

...ÖYLE İSTE. BEN İPEK ABLA'DA KALIRKEN O DA ARKADAS LARINDA KALDI. HER AKSAM... ÇOK AYIP OLDU YA... VALLA ÇOK UTANIYORUM ONA BÖYLE RAHATSİZLİK VERDİM DİYE... ALLAH TAN BUGÜN PARAM GELDİ DE GİDİYÖRÜM... İPEK ABLA'YA ÇOK TEŞEKKÜR ETTİĞİNİ SÖYLERSEN DİYE BURAK ABİ... VALLA O OLMAZSA... BİRİNE SOKAKTA KİM...

“Serçenin ölmesinde bile bir bildiği vardır kaderin ”

W. Shakespeare/Hamlet’ten

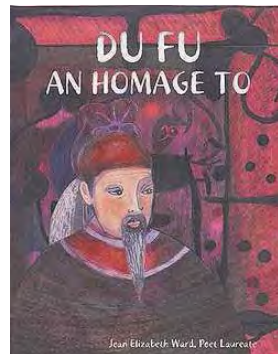
KİMİ ŞEYLER

Açık balkon kapısından bayrama hazırlanan çocukların uzak trampet sesleri. (“on para ver on para ver” diye de bir güfte eklenirdi o takır takır sese) Perdelerde güneş. Kornalar. Demir testeresi cızırtıları. Tam ölürken son anda dirilmiş sinekler. (daha iki gün önce, şiddetli buzlu rüzgârlar uçuruyordu herşeyi, evlere kaçışmıştık, karşı uzak dağların tepelerine kar yağmıştı) odanın ortasında vızır vızır. Dört dönüyorlar. Epey sıcak bugün. Otuz derece olacakmış, öyle yazıyor. Anca otuz derece falan olurdu çocukluğumda, yazın en sıcak günleri. O da pek pek nadiren. Yalan gibi. Ama gerçek. Öyleydi. Adım adım nasıl alıştık. Jung’da rastlamıştım; “Otuz dört derece sıcakta kavrulmamıza rağmen...” (Tunus’ta bir inceleme gezisinde o ara üstad, mevsim yaz) “Kavrulmak”? Öyle yazmıştı. Sadece dört derece var.

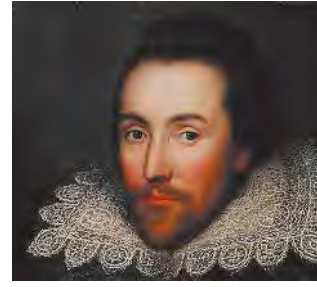
Üstü leş gibi kir pas içinde tramvay. Çınlamalarla geçiyor. Aynı benim sistem. Buzdolabımın üstü gibi. Tiyatro dekoru misali tek taraftan bakılmak üzere hesaplanmış.

Tam benim o an bulunduğum, (ayaklarımı bastığım) noktaya doğru hızlı hızlı, kararlı/sert adımlarla yürüyen o kız. Kaşlarının arasında ciddiyet belirten o minik çizgilerden. Bulduğum o yerden geçmeğe karar vermiş. Bir taraf duvar. Aniden bir mermi hızıyla bir adam boyu yukarı fırlayamazsam, beceremezsem eğer olabilecek bir şey değil. O böyle şeyleri düşünmek istemiyor. Çok güzel çünkü o. Güzel de giyinmiş.

Uçakta yol boyu Çin filmi izleyen o iki Çinli. Ellerinde büyük boy ekranlı telefonlar, kulaklarında kulaklıklar. Ellerindeki ekranda başka başka Çinliler.

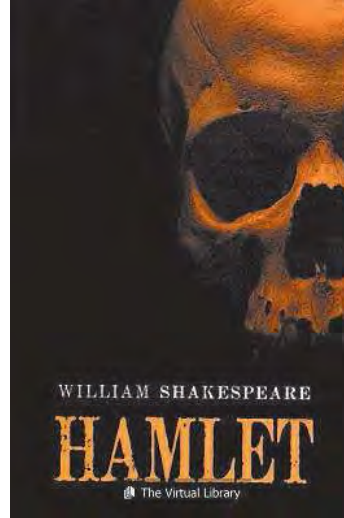
Çinli deyince, büyük şair Du Fu: “Edebiyat iyi kaderden tiksindir/ İblisler insan hatasından hoşnut” Andre Gide aşağı yukarı yaklaşık bir

William Shakespeare 1564-1616

fikri; “Şeytanın yardımı olmadan iyi edebiyat yapılamaz, iyi duygularla kötü edebiyat yapılır” şeklinde yazmıştı. Aşağı yukarı binikiyüz sene sonra.

Hem evde oturayım, hem de seyahat edeyim. En çok istediğim şey. O kaplumbağanın ters dönmüş diğer kaplumbağayı düzeltişini

gösteren videoyu izlerken geldi aklıma. İşte onlar yapıyor. Dağ başına da gitse, kafasını içeri çekip kendi evinde uykuya dalıyor. (hem gidiyorsun, hem evindesin) Ama işte ters dönmek de var. Varmış. Demek. “Tek başına seyahate çıkılmaz” diye bir kadim öğüt var. Bana hep söylenirdi.

O reklam: Mikrop öldürücü sıvı. Hıncanın dolu bir salon. “Mikrop Bilim Kongresi” yazısı duvarda. Bilmediğimiz bir medeniyet bu. Bilim adamları

folan da var. Ehh biraz çirkin ama adam biçiminde yüzü. (kalın dudaklar) Mikrofonlara konuşuyor. Daha da geliştirdikleri bir kitle

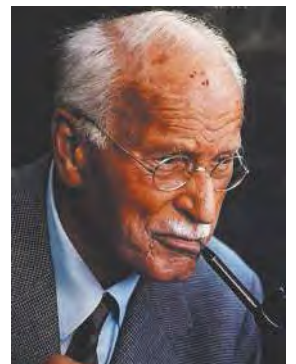

imha silahına sahip bir güç tarafından topyekûn yok edilme tehdidi altındalarmış. Bu medeniyet. Onu açıklıyor. Bu bildiğimiz bir sahne bizim. Daha üstün silahlara sahip devletlerin yaptığının aynısı. Yapılagelen şeyler. Iraklılara söz gelimi. Aynı şekil saldırıldı. “Aman, mikrop onlar canım” denilip geçirilecek

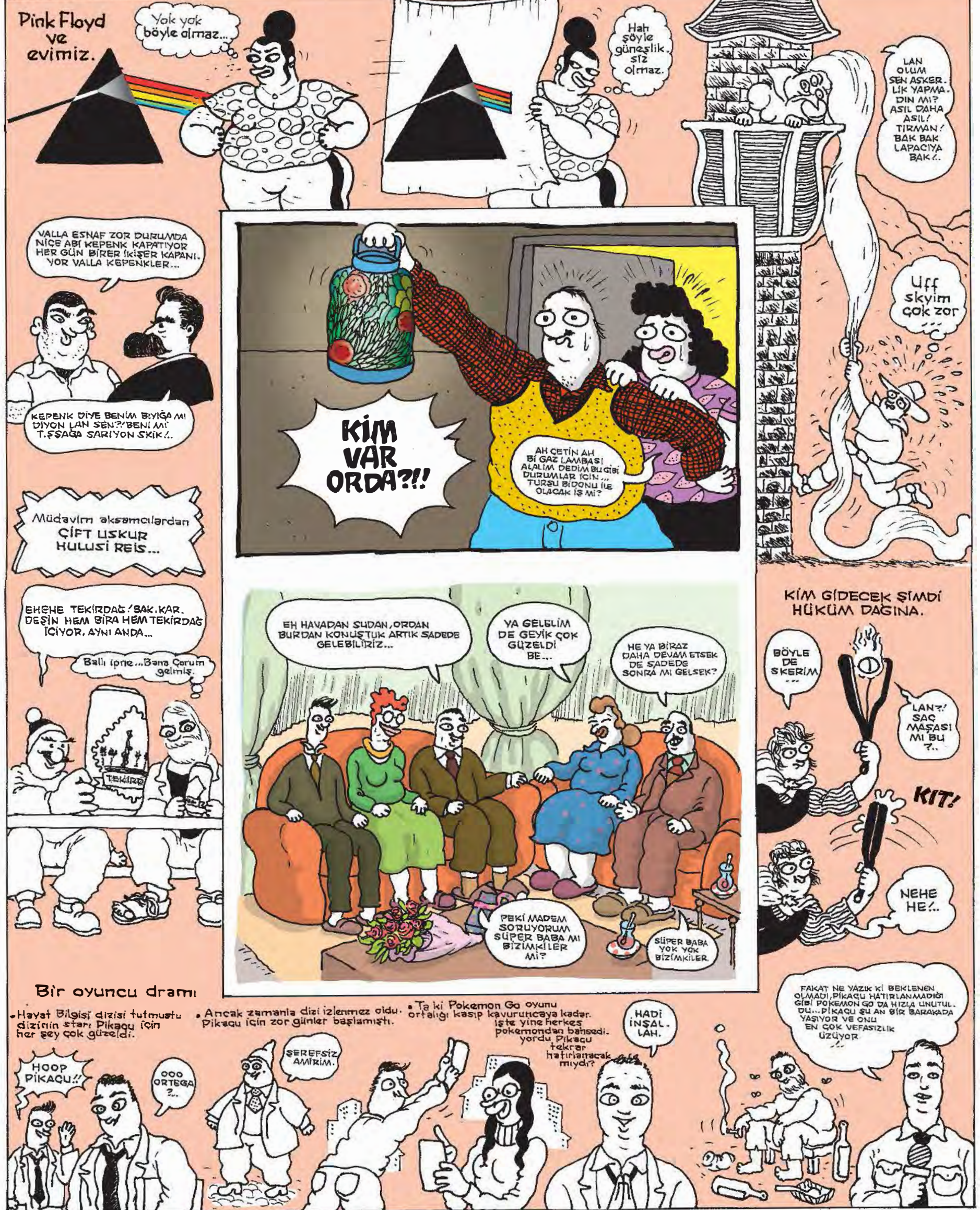
şeyler değil. Eğer o şekil soykırım tehdidi altında olanı daha az gelişmiş bir uygarlık şeklinde canlandırırsan, “Hepimiz öleceğiz” diye bağıranı, alaycı bir biçimde, gülünçleştirerek çizersen...

Topyekûn imha, soykırım gibi kavramları çağrıştıran sahneleri gülünçleştirmek tehlikeli. Beni irkiltiyor. Her görüşümde.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerken, cumhuriyet bayramınızı da kutluyorum...

Carl Gustav Jung 1875-1961

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Afetmesin.

Akışız baş ve nöbetçi eczane...

Çalışma masasını pencereye dayadım. Karşı apartman boştu biz eve ilk taşındığımızda, boş apartmana bakmayı seviyordum. Küçükken boş apartmanlarda dolaşma şansına erişmiştim, kaba inşaat kokusu, en pislik yaz günlerinde bile ısınmayan apartman boşluğu,

zengin ses yankısı seçenekleriyle bir numaram olmuşlardı. İnsan her zaman sevecek bir şeyler buluyor. Sonra üzerine fazla düşününce sevdiğiniz şeyler hayatınıza daha sert bir şekilde girebiliyor. Evcil hayvan gibi. Kedinin kafasını okşadınız, aç bitir salam verdiniz, "nasılın işler nasıl gidiyor" dediğinizde kendini yere atıp yuvarlanmalı oyunlar etti ve "SENİN HER YERİNE MAŞALLAH ÇOK TATLISIN LAN" diye sesli düşündünüz. Kedi bir numaranız oldu. İşte o kedinin evinizin sokağını ve apartmanınızın kapı numarasını öğrenmesi ve evcil hayvan olarak başvurusunu yapması an meselesi oluyor. O zaman da aa bunun bakımı zormuş, talepkar bir cins kediymiş diye üzülüyorsunuz. Boş apartman da böyledir.

Marketin yanındaki boş arsanın da bizim olduğunu öğrendiğimiz günden beri altı kişilik ailemizde düşünce yetisine sahip olan her birey o arsayla ilgili fikir bildiriyordu. Bana sorsalar boş apartman yapalım derdim. Kendimize ait boş bir apartman.

İçinde düşüncelerimizi toparlayabileceğimiz, fikirlerimize şekil verip onları daha rafine hale getirebileceğimiz, bazı duygular ağır geldiğinde ve tansiyona yol açtığında alınımı sivasız duvarlarına yaslayıp serinletebileceğimiz boş bir apartman. Bir arkadaşımın ailesi müstakil evlerine kat çıkmaya karar vermiş, katın inşaatına başlamış, ancak sonradan "biz bu katı kendimiz için mi çıkıyoruz, yoksa kasabadaki diğer insanlara şov olsun diye mi çıkıyoruz? Bu konuda kendimize dürüst davranana kadar sanırım inşaatı durdurmak ve paslı inşaat demirlerini falan ortada bırakmak en doğrusu olacak" diye düşünerek bu dev projede pause tuşuna basmışlardı. Şimdi arkadaşımın kendine ait bir kaba inşaatı vardı. Kendince bir şeyler taşımıştı ama kaba inşaatın doğallığını bozmamaya da dikkat ediyordu. Her iyi iç mimarda olduğu gibi. Sadece bir tane çimento lekeli çek yat ve iki tane beyaz plastik sandalye yerleştirmişti. Dolu ve tamamlanmış evden yorulduğunda boş inşaat çıkıyor ve olmayana övgüler düzüyor, boşluğun potansiyeli üzerine düşüncelere dalıyordu. Bu benim o zamanlar hayal etmeye bile çekindiğim bir lükstü, ancak bir yandan bunu benim de hakettiğimi düşünüyordum. Ben buna değerdim.

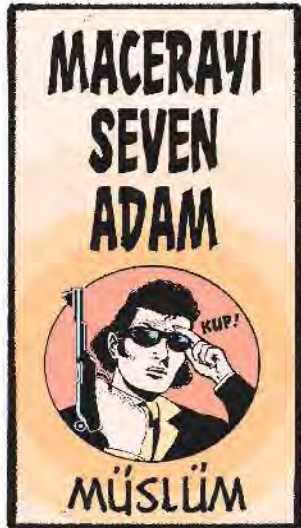

Boşluk Apartmanı

Sonra bir gün düşünülmez olan gerçekleşti. Babam hepimizi bir araya topladı ve şöyle seslendi: Biliyorsunuz biz market işletiyoruz. Market işinin sacayağını size şöyle özetleyebilirim: Muhasebe, lojistik ve depolama. Muhasebecimiz iyi, bir önceki alkolikti ama bu yerine gelen iyi yani. Lojistik olarak da biliyorsunuz kamyonumuz var, birisi bizden mal aldığına kamyonumuzla götürüyoruz; mal aldığımız

insanların da kendi kamyonları var. Aşağı yukarı tanıdığımız herkesin kamyonu var. Kamyon inanılmaz bir şey; mal taşıyor, o malları indirip yükleyecek insanları taşıyor, haftasonu geliyor piknik yapmak için aileler taşıyor. Dünyada benim için önemli olan her şeyi kamyon kasasına koyup bir yerlere götürebiliyorum. Bu yüzden kamyonun bende yeri ayrıdır. Ancak depolamaya girsek, sevgili dostlarımız; bir krizle karşı karşıyayız. Kendi kamyonumuzun olmasının verdiği özgüvenle mal alış verişinde rahat davrandık ve şu an satabileceğimizden fazla mal var. Neyse uzatıyorum kusura bakmayın. Bizim boş arsaya boş apartman yapacağız, içine de marketin mallarını yerleştireceğiz. Apartman olacak, ama içinde insan değil insanların tükettiği mallar yaşayacak. Düşünürseniz binal işi gibi, sanat eseri gibi bir şey ama değil. Neden depo değil de apartman yaptırıyoruz diye soracak olursanız ikisi aşağı yukarı aynı paraya geliyor. Sizin kadar ben de şaşkıyım. İleride marketi batırırsak boş apartmanı normal apartmana çeviririz ve kira gelirimiz olur. Bunu da göz önünde bulundurun. Bu güzel kararımız hayırlı olsun. Hoşça kalın.

Böyle dedi ve apartmanı yapacak olan inşaat şirketini her şeyin en kalitesizi ve en ucuzunu kullanmaları konusunda uyararak için evi terk etti. Riçiriç filmindeki çocuğun evinin içinde mcdonalds olması gibi akla hayale sığmayacak bir düş gerçek oluyordu. Aşırı silik bir çocuk olduğum için sevinmeden önce hemen gidip anneme "anne apartman bitince boş apartmanda oynayabilir miyiz?" diye izin istedim. Önce hayır dedi ama sonra "ne yaparsanız yapın ben uzanıyorum" kıvamına geldi. Bir sonraki yazımda sizlere bu bana ait olan boş apartmanda yaşadığım inanılmaz olayları anlatacağım. O güne kadar kendinize iyi bakın ve boş apartmanların güvenli yerler olmadığını, artık neredeyse hepsinin içinde uyuturucu kullanmış birilerinin olduğunu unutmayın.

M.S.A Albümü Tüyap'ta imza: 10 Kasım.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 1 KASIM 2018 | Sayı: 583

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4. Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

özet:

GEYSU'YLA ORTAM ENTELCE AMELLERLE ÇIKTIKLARI EGE TATİLİNİ GÜMÜLDÜR'DE BİR AİLE MOTELİNDE NİHAyetLENDİRİP DÖNÜŞE GEÇMİŞLERDİR

